

ISO 26000 and the Standardization of Corporate Social Responsibility

ISO 26000 ve Kurumsal Sosyal Sorumluluğun Standardizasyonu

ABSTRACT

ISO 26000 is an attempt to consolidate norms regarding Corporate Social Responsibility (“CSR”) by standardization Corporate Social Responsibility to be implemented by any organization, varying from corporations to non-governmental organizations (“NGO”) or foundations. The character of ISO 26000 is voluntary and it tries to bring together diverse strand of norms regarding Corporate Social Responsibility and the awareness of system of norms. In this paper, we want to draw your attention to the concept of “stakeholder” which is being used/employed instead of “shareholder”. The change of the concept is bringing more social awareness to the organization making the enforcement of Corporate Social norms more effective.

KEYWORDS: Corporate Social Responsibility, ISO 26000, Business Ethics, Sustainability, Organizations

ÖZET

ISO 26000, Kurumsal Sosyal Sorumluluk (“KSS”) konusuna ilişkin hükümlerin, şirketlerden sivil toplum kuruluşlarına (“STK”) veya vakıflara kadar çeşitlenen herhangi bir kurum tarafından uygulanacak Kurumsal Sosyal Sorumluluk’un standardizasyonu marifetiyle birleştirilmesi yolunda bir girişimdir. ISO 26000’in karakteri gönüllülüğe dayanmakla birlikte Kurumsal Sosyal Sorumluluk’a ilişkin muhtelif başlıklardaki hükümleri bir araya getirmeye ve hükümlerin oluşturduğu sistemin farkındalığını sağlamaya çalışır. Bu makalede, dikkatinizi “hisse sahibi” yerine kullanılan/kullanıma sokulan “menfaat sahibi” kavramına çekmek istiyoruz. Söz konusu kavram değişikliği, KSS hükümlerinin icrasını daha etkili kılarak kurumlara daha fazla toplumsal farkındalık getirmektedir.

ANAHTAR KELİMELEER: Kurumsal Sosyal Sorumluluk, ISO 26000, İş Ahlakı, Sürdürülebilirlik, Kurumlar

I. INTRODUCTION

IN THE PREVIOUS ARTICLE ON CORPORATE SOCIAL RESPONSIBILITY, I have tried to give a brief introduction into the concept of CSR and portray the essence of CSR norms in the daily corporate structure. I argued that CSR norms are beneficial for the sustainability of corporation in the long run and should therefore be adopted by corporations. Recently, the importance of CSR has grown rapidly, mainly due to various corporate scandals as covered in the previous article published in the summer issue.

However, as it became clear in the previous article, the normative character of CSR has remained vague and ambiguous, especially as regard to the enforcement of these norms. Not only is it hard to determine which norms exist within the CSR framework, it also remained largely unclear as to which mechanism should enable/maintain the enforcement. In order to solve these issues of ambiguity and to consolidate the shattered norms of CSR, ISO has managed to establish a standardization of CSR rules which is known as ISO 26000. The purpose of this standardization is to guide corporations, or organizations, to implement CSR norms and to bring about a shared awareness of consolidated CSR norms.¹

In this article I will elaborate on the concept of stakeholder which is adopted in the ISO 26000 replacing the concept of shareholder which has been widely used in business world. Simultaneously, the concept of corporation has been converted to that of organization which has broadened the range of adoption of ISO 26000 to all kinds of organizations, not being confined to corporations only. The adoption of both concepts, stakeholder and organization, has two functions that need to be addressed here which are: enforcement of CSR norms, and the spreading the awareness of these consolidated norms.

II. THE CONCEPT OF ORGANIZATION

ISO 26000 is a standardization of rules of Corporate Social Responsibility, and aim to crystalize and harmonize the basic norms regarding Corporate Social Responsibility. The preparation of ISO 26000 was enormous and gathered the representatives of many mostly developing countries who contributed to the creation of this quality standard.

I. GİRİŞ

KURUMSAL SOSYAL SORUMLULUK HAKKINDAKİ BİR önceki makalede KSS kavramına kısa bir giriş yapmaya ve günlük kurumsal yapıda KSS hükümlerinin özünü resmetmeye çalıştım. Bu kapsamda KSS hükümlerinin uzun vadede şirketin sürdürülebilirliği için faydalı olduğunu ve bu yüzden şirketler tarafından benimsenmesi gerektiğini savundum. KSS hususu bu günlerde artan bir önem kazanmıştır ve bunun da ana sebebi bir önceki sayıdaki makalede bahsedildiği gibi çeşitli kurumsal rezaletlerdir.

Ne var ki, önceki makalede açıkça belirtildiği üzere, KSS'nin normatif şahsiyeti, özellikle KSS hükümlerinin icrasıyla alakalı olarak müphem ve muğlak kalmıştır. Hangi hükümlerin KSS çerçevesi içinde var olduğunu belirlemek zaten zor iken hangi mekanizmanın KSS hükümlerinin icrasını sağlaması/sürdürmesi gerektiği konusu da geniş ölçüde belirsiz kalmıştır. ISO müphemliğe dair bu sorunları çözmek ve KSS'nin dağılmış hükümlerini birleştirmek için ISO 26000 olarak bilinen KSS kurallarının bir standardizasyonunu kurmayı başarmıştır. Bu standardizasyonun amacı, şirketlere veya kurumlara rehberlik etmek, KSS hükümlerini uygulamak ve birleştirilmiş KSS hükümlerinin ortak/müşterek bir farkındalığını sağlamaktır.¹

Bu makalede, işletmede kullanmaya alışık olduğumuz hisse sahibi kavramı yerine ISO 26000'de benimsenen menfaat sahibi kavramını ayrıntılı olarak inceleyeceğim. Eş zamanlı olarak şirket kavramı da kurum kavramına inkılap etmiş ve ISO 26000'in benimsenmesini tüm türden kurumlara açmış, sadece şirketlere mahsus kılmamıştır. Menfaat sahibi ve kurum olarak ifade edilen her iki kavramın da benimsenmesinin, burada bahse muhtaç iki işlevi vardır: KSS hükümlerinin icrası ve bu birleştirilmiş hükümlerin farkındalığının yaygınlaştırılması.

II. KURUM KAVRAMI

ISO 26000, Kurumsal Sosyal Sorumluluk kurallarının bir standardizasyonudur ve hedefi KSS'ye dair temel hükümlerin belirgin hale gelip ahenkli bir biçim almasıdır. ISO 26000'in hazırlık aşaması oldukça kapsamlı olmakla birlikte bu kalite standardının oluşmasına hizmet edecek olan ve çoğu gelişmekte olan ülkelerin temsilcilerini bir araya toplamıştır.

The representative of several countries² came together and drafted a comprehensive normative system embracing the wide majority of norms vivid in those countries. This also means that the standardization does not aim to encompass the entire normative system in regard to CSR and also the quality standard functions only as a decisive means to ensure the common harmonized implementation of these norms. Therefore it is not compulsory to implement CSR but it urges companies to take into consideration these norms since it will benefit the corporation eventually (or any other kind of organization it is not limited to corporations only).

Hence if ISO 26000 was not going to be obligatory than what is its purpose and what does ISO intend with the standardization of CSR? One of the aims is to achieve common awareness of these CSR norms and the enforcement by way of social control. For this reason, ISO

Bir araya gelen bu birçok ülkenin temsilcileri² bu ülkelerde etkili olan hükümlerin büyük çoğunluğunu kucaklayan kapsamlı bir normatif sistem tasarısı oluşturmuşlardır. Bu, standardizasyonun, KSS'ye dair normatif sistemin tamamını kuşatma hedefinde olmadığını göstereceği gibi kalite standardının da sadece, söz konusu hükümlerin müşterek ve ahenkli bir şekilde uygulanmasını temin etmede kati bir araç olarak işlev göreceğini gösterir. Bundan dolayı, KSS'nin uygulanması mecburi değildir, fakat KSS, şirketleri bu hükümleri hesaba katarak iş yapmaya zorlamaktadır, çünkü zaten er ya da geç bundan şirketin (veya şirketlerle sınırlı olmamakla birlikte herhangi başka bir kurumun) kendisi faydalanacaktır.

Esasen eğer ISO 26000 zorunlu olmayacaktı ise amacı nedir ve ISO, KSS'nin standardizasyonu ile neyi hedeflemektedir? Hedeflerinden birisi, bu KSS hükümlerinin müşterek farkındalığını oluşturmak ve toplumsal kont-

has replaced the concept of corporation and adopted the organization in order to spread the awareness of CSR through all organization and not to be limited to corporations only. Otherwise the scope of the application of CSR would be limited to business corporations only while CSR awareness affects all kinds of organization structures, since CSR departs from a more holistic attitude regarding enterprises rather than a limited vision. Consequently all entities within a society affect each other and this legitimizes the adoption of CSR.³

The intention and the purpose and the scope of ISO 26000 are succinctly described in the introduction of these principles where it says that:

“The perception and reality of an organization’s performance on social responsibility can influence, among other things:

rol yoluyla da icrasını sağlamaktır. Bu sebepten dolayıdır ki ISO şirket kavramını değiştirmiş ve bütün kurumlar marifetiyle KSS farkındalığı yayılsın ve sadece şirketlere mahsus bir hal almasın diye yerine kurum kavramını kullanmıştır. Öteki türlü, KSS farkındalığı her neviden kurum yapısını etkilerken KSS’nin uygulanmasının kapsamı ticari işletmelerle sınırlı kalacaktı, zira KSS işletmelerle alakalı olarak sadece bir alanı ilgilendiren bir tavır değil daha bütünsel bir tavır takınmaktadır. Demek ki bir toplum içindeki bütün oluşumlar birbirini etkilemekte ve bu da KSS’nin benimsenmesini haklı kılmaktadır.³

ISO 26000’nin niyeti, amacı ve kapsamı, ilkelerin giriş bölümünde az ama öz bir biçimde şöyle tanımlanmıştır: “Bir kurumun toplumsal sorumluluk performansının algısı ve gerçekliği, başkaca hallerle birlikte, aşağıda sayılan durumları etkiler:

- its competitive advantage;
- its reputation;
- its ability to attract and retain workers or members, customers, clients or users;
- the maintenance of employees' morale, commitment and productivity;
- the view of investors, owners, donors, sponsors and the financial community; and
- its relationship with companies, governments, the media, suppliers, peers, customers and the community in which it operates.”⁴

It has to be noted that creating a list of standards for an ethical principle in business ethics is not only difficult to attain but at the same time ambiguous and vague. Especially regarding to the establishment and selecting and drafting of these common standardized norms. With the same token, it is also not very easy to clearly determine rules or norms that can be implemented easily. Therefore, it would be illuminating to get the whole picture by looking at how ISO 26000 is comprised of.

ISO 26000 is comprised of seven parts which embraces topics like organizational governance, human rights, labor practices, the environment fair operation practices, consumer issues, community involvement and development.⁵

III. THE CONCEPT OF STAKEHOLDER

Observing the effects of good governance or corporate governance requires the participation of all the participants within the organization. It has to be noted that the good governance in this respect is not limited to corporations only but exceeds beyond the concept of corporations.⁶ The organizational structure of corporations or organizations bears more importance in ISO 26000 since every organization's form is rooted within the society and therefore the relationship between the society and organizations should be institutionalized in one of the other form. In this respect the concept of stakeholders bears an eminent place within CSR as standardized by ISO 26000. The importance of the concept of stakeholder is that it reinforces the other elements of CSR within ISO 26000 namely accountability and transpar-

- kurumun rekabet üstünlüğünü;
- kurumun namını;
- kurumun; işçilerin veya üyelerin, müşterilerin, müvekkillerin ya da kullanıcıların ilgisini çekme ve onları muhafaza etme yeteneğini;
- çalışanların moralini, bağlılığını ve üreticiliğini devam ettirmesini;
- yatırımcıların, katılımcıların, yardımcıların, destekleyicilerin ve iktisadi topluluğun görüşünü ve
- şirketlerle, devletle, medyayla, sağlayıcılarla, eşitleriyle, müşterileriyle ve içinde çalıştığı toplulukla olan ilişkisini.”⁴

Belirtilmelidir ki iş ahlakında ahlaki bir ilke için bir standartlar cetveli oluşturmak sadece başarması zor bir görev değil, fakat aynı zamanda muğlak ve müphemdir. Bu durum hususiyetle müşterek standardizasyon hükümlerinin kurulması, seçilmesi ve tasarı haline getirilmesi için böyledir. Aynı şekilde, açık bir biçimde ifade edilmiş ve kolaylıkla uygulanabilecek kurallar ve hükümler belirlemek hiç de külfetsiz değildir. Bu yüzden, ISO 26000'in nasıl oluştuğuna bakarak resmin tamamını görmeye çalışmak aydınlatıcı olacaktır.

ISO 26000 yedi kısımdan oluşmaktadır: kurumsal yönetim, insan hakları, işgücü uygulamaları, çevre, haklı işletme uygulamaları, tüketici sorunları ile toplumsal katılım ve gelişim.⁵

III. MENFAAT SAHİBİ KAVRAMI

İyi yönetimin ya da şirket yönetiminin etkilerinin görülebilmesi için kurum içindeki herkesin katılımı gerekmektedir. Şunu da belirtmek gerekir ki kastedilen iyi yönetim sadece şirketlerle sınırlı olmamakla birlikte şirket kavramının da ötesindedir.⁶ ISO 26000'de asıl önemli mevzu şirketlerin veya kurumların kurumsal yapısıdır, zira her kurumun biçimi köklerini toplumun içinde bulur. O zaman, toplum ve kurumlar arasındaki ilişki birinin ya da diğerinin biçiminde kurumsallaşmaya mecburdur. Bu itibarla, menfaat sahibi kavramının, ISO 26000'de standardize edilen KSS içinde yüksek bir mevkii vardır. Menfaat sahibi kavramının önemi, onun, ISO 26000 içindeki KSS'nin diğer unsurlarını da güçlendirmesinden gelmektedir ki bu unsurlar aşağıda bahse-

ency which I will mention hereunder. Hence the emphasis made in the ISO 26000 is the management structure of a general organization form and not limited to corporations only. Any kind of organization forms whether or not a corporation should be following the standardization principles of CSR as laid down in ISO 26000. This is to ensure the rootedness and the connections with the social norms that exist within the society. The general believe is that this is the only way for organizations to survive in the long run.

Therefore, the ISO first mentions and outlines the general structure of what an organization should endorse in order to maintain and enforce CSR norms. In this organizations structure;

deceğim mesuliyet ve şeffaflıktır. Bu cihetle ISO 26000'de üzerinde ehemmiyetle durulan mevzu genel bir kurum biçiminin –sadece şirketlerle sınırlı kalmayan- işletme yapısıdır. Şirket olsun veya olmasın her neviden kurumun ISO 26000'de ortaya konan standardize edilmiş KSS ilkelerine riayet etmesi gerekir. Bu, söz konusu ilkelerin, toplum içinde var olan toplumsal hükümlerle olan köklü ilişkisini ve bağlantılarını temin etmek içindir. Umumi inanç bunun, kurumların uzun vadede hayatta kalabilmesi için tek yol olduğudur.

Bununla beraber ISO, KSS hükümlerinin devamlılığını ve icrasını sağlayabilmek için bir kurumun neleri yapması gerektiği konusunda öncelikle genel bir yapıdan bahsetmektedir ve taslağını çıkarmaktadır. Bu kurum yapısında;

“An organization should:

- identify its stakeholders;
- recognize and have due regard for the interests as well as the legal rights of its stakeholders and respond to their expressed concerns;
- recognize that some stakeholders can significantly affect the activities of the organization;
- assess and take into account the relative ability of stakeholders to contact, engage with and influence the organization;

“Bir kurum,

- kendi menfaat sahiplerini tespit etmelidir;
- kendi menfaat sahiplerinin hem çıkarlarını hem de yasal haklarını fark etmeli ve bu konuda gereken özene sahip olmalıdır ve açıkça ifade ettikleri endişelerine karşılık vermelidir;
- bazı menfaat sahiplerinin kurumun faaliyetlerini önemli ölçüde etkileyebileceğinin farkına varmalıdır;
- menfaat sahiplerinin kurumla iletişime geçmedeki, bağlantı kurmadaki ve onu tesir altında bırakmadaki izafi yeteneklerini değerlendirmeli ve dikkate almalıdır;

• take into account the relation of its stakeholders' interests to the broader expectations of society and to sustainable development, as well as the nature of the stakeholders' relationship with the organization (see also 3.3.1); and

• consider the views of stakeholders whose interests are likely to be affected by a decision or activity even if they have no formal role in the governance of the organization or are unaware of these interests.”⁷

The concept of stakeholder which is being adopted in ISO 26000 as part of CSR standardization is derivation of the shareholder concept which is part of the corporate governance. In the organizational structure/organizational governance which is determined by ISO 26000 stakeholder denotes a wider participatory environment where shareholders take part within the decision process but a wider range of people not necessarily evolved in corporate governance or management.⁸

Determining the stakeholder has an importance place in applying ISO 26000 because stakeholders are the ones who ensure the adoption and enforcement of the CSR norms enlisted in ISO 26000. Therefore, it is important to determine the stakeholders first. Who should be the stakeholders and what are their functions?

Stakeholders should be determined according to the needs and the functions of the organization. To give an example, a corporation like Shell might need a stakeholder which somehow represent the employees.⁹ The concept of “working council” for example illustrates a functional stakeholder that represents the employees in the firm. But at the same time that is a part of the or-

• kendi menfaat sahiplerinin çıkarlarının, daha geniş manada toplumun beklentileri ve sürdürülebilir gelişim ile olan alakalarını ve aynı zamanda menfaat sahiplerinin kurumla olan ilişkilerinin doğasını (bkz: 3.3.1) dikkate almalıdır;

• onların, kurumun yönetiminde resmi bir sıfatı olmasa veya onlar kendi çıkarlarından habersiz olsalar bile bir karar ya da faaliyetten dolayı çıkarları etkilenebilecek olan menfaat sahiplerinin görüşlerini hesaba katmalıdır.”⁷

KSS standardizasyonunun bir parçası olarak ISO 26000'de kullanılan menfaat sahibi kavramı, şirket yönetiminin bir parçası olan hisse sahibi kavramının bir türevidir. ISO 26000'de belirlenen kurumsal yapıda/kurumsal yönetimde, menfaat sahibi daha geniş bir katılımcı çevreye işaret ederken şirket yönetiminde veya işletmesinde hisse sahibi karar sürecinde bulunmasına rağmen daha geniş ölçüde insanların sürece dahil olmasına gerek yoktur.⁸

Menfaat sahibini tespit etmek ISO 26000'in uygulanmasında önemli bir yere sahiptir, çünkü ISO 26000'de kayıt altına alınan KSS hükümlerinin kullanımını ve icrasını temin edecek olanlar menfaat sahipleridir. Bundan dolayı öncelikle menfaat sahibini tespit etmek önemli bir mevzu halini almıştır. Kimler menfaat sahibidir ve onların işlevleri nelerdir?

Menfaat sahibi kurumun ihtiyaçları ve işlevleri doğrultusunda belirlenmelidir. Bir örnek verilecek olursa, Shell gibi bir şirket, çalışanları şöyle ya da böyle temsil eden bir menfaat sahibine ihtiyaç duyabilir.⁹ Örneğin “çalışma konseyi” kavramı, müessesedeki çalışanları

FOOTNOTE

1 ISO 26000, “Guidance on Social Responsibility” 1st Edition, 01.11.2010, p.5, <http://www.cnis.gov.cn/wzgg/201405/P020140512224950899020.pdf> (ISO 26000), Last Access: 23.10.2016.

2 Rüdiger Hahn/Christian Weidtmann, “Transnational Governance, Deliberative Democracy, and the Legitimacy of ISO 26000 Analyzing the Case of a Global Multistakeholder Process.” (Multistakeholder Process), *Business & Society*, 2016, V: 55.1, Pp. 90-129; Rüdiger Hahn, “ISO 26000 and the standardization of strategic management processes for sustainability and corporate social responsibility” (ISO 26000 and CSR), *Business Strategy and the*

Environment, 2013, V: 22.7, Pp. 442-455.

3 Anne Toppinen/Aino Virtanen/Audrey Mayer/Anni Tuppara, “Standardizing Social Responsibility via ISO 26000: Empirical Insights from the Forest Industry.” *Sustainable Development*, 2015, V: 23.3, Pp. 155-157.

4 ISO 26000, “Guidance on Social Responsibility” First Edition, 01.11.2010, <http://www.cnis.gov.cn/wzgg/201405/P020140512224950899020.pdf> (ISO 26000), Last Access: 23.10.2016 p.vi

5 Rüdiger Hahn, ISO 26000 and CSR; Michaela A. Balzarova/Pavel Castka, “Stakeholders' influence and contribution to social standards development: The

case of multiple stakeholder approach to ISO 26000 development” (Stakeholders' Influence), *Journal of Business Ethics* 2012, V: 111.2, Pp. 265-279.

6 Balzarova/Castka, p.10.

7 ISO 26000, p.ix.

8 Balzarova/Castka, p.12.

9 Balzarova/Castka, p.15.

10 ISO 26000, “Guidance on Social Responsibility” 1st Edition, 01.11.2010, <http://www.cnis.gov.cn/wzgg/201405/P020140512224950899020.pdf> (ISO 26000), Last Access: 23.10.2016 p.ix

ganization which mean that also serves the purposes of organizations itself, in this example of Shell it is corporation.

Another example might be that a representative of one of the villages in which Shell is conducting oil drilling activities might work like a stakeholder. Therefore, not only functionality of the stakeholder within the organization but also outside the organization may be selected as a stakeholder. Overall what all the stakeholders eventually have in common is that they represent social norms within the organization, but at the same time serving the needs of the organizations itself. For example, the norms that are brought in by a village representative/stakeholder, does not only take the needs of the village into account but at also the sustainability of the organization. As a matter of fact, that is the reason why stakeholders are important in the enforcement of CSR rules. They ensure the relationship and rootedness of the organization within the society where it functions.

However, the fact that stakeholders have been replaced by shareholders as an essential participatory element in the organization does not mean that the responsibility of the firm to the society has been accomplished. ISO 26000 requires more so that the organization understands the needs of the stakeholders and society separately and additionally the stakeholders themselves should understand the needs of the society and take them into consideration.¹⁰ The importance of the pressing need of communicating with the society is to make the organizations realize the effects of their enterprises have on society that may damage the sustainability of the organizations in the long run.

temsil eden işlevsel bir menfaat sahibini resmeder. Bu aynı zamanda kurumun bir parçasıdır, yani, kurumun kendisinin de amaçlarına hizmet eder. Shell örneğinde bu kurum, şirkettir.

Başka bir örnek de şu olabilir: Shell'in petrol için kazım yaptığı köylerin bir temsilcisi menfaat sahibi gibi çalışıyor olabilir. O halde, bir menfaat sahibi sadece kurum içi işlevselliği ile değil, kurum dışı işlevselliği ile de menfaat sahibi olarak temyiz edilebilir. Hülâsa bütün menfaat sahiplerinin nihayetinde ortaklaştıkları şey, kurum içindeki toplumsal hükümleri temsil ederken aynı zamanda kurumun kendi ihtiyaçlarına da hizmet etmesidir. Mesela, bir köy temsilcisi/menfaat sahibi tarafından getirilen hükümler sadece köyün ihtiyaçlarını değil, fakat aynı zamanda kurumun sürdürülebilirliğini de hesaba katar. Zaten menfaat sahiplerinin KSS hükümlerinin icrasında önemli olmalarının nedeni de budur. Onlar kurumun, toplumla olan ilişkisini ve toplum içindeki kökleşmiş yerini temin ederler ki toplum kurumun faaliyetlerini gerçekleştirdiği yerdir.

Fakat hisse sahibinin yerine kurumdaki esaslı bir katılımcı unsur olarak menfaat sahibinin geçmiş olması durumu, müessesenin topluma karşı olan sorumluluğunu tam olarak yerine getirdiği manasına gelmemektedir. ISO 26000 daha fazlasını gerektiriyor ki kurum menfaat sahiplerinin ve toplumun ihtiyaçlarını ayrı ayrı anlayabilsin ve ayrıyeten menfaat sahiplerinin kendileri toplumun ihtiyaçlarını anlasın ve onları göz önünde bulundursun.¹⁰ Toplumla iletişime geçmenin ivedi gerekliliğinin önemi, kurumların kendi işletmelerinin toplum üzerindeki, uzun vadede kurumun sürdürülebilirliğine zarar verecek etkilerini anlamalarını sağlamaktadır.

DİPNOT

1 ISO 26000, "Guidance on Social Responsibility" Birinci Baskı, 01.11.2010, s.5, <http://www.cnis.gov.cn/wzgg/201405/P020140512224950899020.pdf> (ISO 26000), Erişim: 23.10.2016.

2 **Rüdiger Hahn/Christian Weidtmann**, "Transnational Governance, Deliberative Democracy, and the Legitimacy of ISO 26000 Analyzing the Case of a Global Multistakeholder Process." (Çoklu-menfaat Sahibi Süreci), *Business & Society*, 2016, S. 55.1, s. 90-129; **Rüdiger Hahn**, "ISO 26000 and the standardization of strategic management processes for sustainability and corporate social responsibility" (ISO 26000 ve KSS), *Business Strategy*

and the Environment, 2013, S. 22.7, s. 442-455.

3 **Anne Toppinen/Aino Virtanen/Audrey Mayer/Anni Tuppara**, "Standardizing Social Responsibility via ISO 26000: Empirical Insights from the Forest Industry." *Sustainable Development*, 2015, S. 23.3, s. 155-157.

4 ISO 26000, s.vi.

5 **Rüdiger Hahn**, ISO 26000 ve KSS; **Michaela A. Balzarova/Pavel Castka**, "Stakeholders' influence and contribution to social standards development: The case of multiple stakeholder approach to ISO 26000 development" (Menfaat Sahibinin Etkisi), *Journal of Business Ethics* 2012, S. 111.2, s. 265-279.

6 **Balzarova/Castka**, s.10.

7 ISO 26000, s.ix.

8 **Balzarova/Castka**, s.12.

9 **Balzarova/Castka**, s15.

10 ISO 26000, "Guidance on Social Responsibility" Birinci Baskı, 01.11.2010, <http://www.cnis.gov.cn/wzgg/201405/P020140512224950899020.pdf> (ISO 26000), (Erişim tarihi, 23.10.2016) s.ix

IV. CONCLUSION

Corporate Social Responsibility has become an inevitable part in the global corporate management, having a huge impact on the general assets of the corporation. Due to the dispersion of CSR norms and its enforcement, the institute for Standardization has drafted a consolidation of common norms shared by a wide range of organizations and countries regarding CSR. One of the features which is worthwhile to mention is the emphasis on the concept of stakeholder which replaced the concept of shareholder. The stakeholder is somebody who is able to consider both the interests of both the social environment as well as the organization/corporation. ■

IV. SONUÇ

Kurumsal Sosyal Sorumluluk, şirketin genel varlıkları üzerinde büyük bir etkiye sahip olarak küresel şirket yönetiminde vazgeçilmez bir parça haline almıştır. Hükümlerin ve icrasının dağılmış olması dolayısıyla, standardizasyon için oluşturulan enstitü, geniş bir silsiledeki kurumlar ve ülkeler tarafından paylaşılan KSS'ye ilişkin müşterek hükümlerin birleştirilmesini ele almışlardır/öylesi bir taslak hazırlamışlardır. Bu standardizasyonun bahsetmeye değer çarpıcı bir özelliği ise hisse sahibi kavramı yerine getirilen menfaat sahibi kavramı üzerindeki vurgudur. Menfaat sahibi öyle bir kişidir ki hem toplumsal çevrenin hem de kurumun/şirketin çıkarlarını düşünmektedir. ■

BIBLIOGRAPHY KAYNAKÇA

ISO 26000, "Guidance on Social Responsibility" First Edition, 01.11.2010, <http://www.cnis.gov.cn/wzgg/201405/P020140512224950899020.pdf>, Last Access: 23.10.2016

Michaela A. Balzarova/Pavel Castka, "Stakeholders' influence and contribution to social standards development: The case of multiple stakeholder approach to ISO 26000 development," *Journal of Business Ethics* 2012, V: 111.2, Pp. 265-279

Rüdiger Hahn/Christian Weidtmann, "Transnational Governance, Deliberative Democracy, and the Legitimacy of ISO 26000 Analyzing the Case of a Global Multistakeholder Process," *Business & Society*, 2016, V: 55.1, Pp. 90-129

Rüdiger Hahn, "ISO 26000 and the standardization of strategic management processes for sustainability and corporate social responsibility," *Business Strategy and the Environment*, 2013, V: 22.7, Pp. 442-455

Anne Toppinen/Aino Virtanen/Audrey Mayer/Anni Tuppur, "Standardizing Social Responsibility via ISO 26000: Empirical Insights from the Forest Industry," *Sustainable Development*, 2015, V: 23.3, Pp. 153-166

ISO 26000, "Guidance on Social Responsibility" Birinci Baskı, 01.11.2010, <http://www.cnis.gov.cn/wzgg/201405/P020140512224950899020.pdf>, Erişim: 23.10.2016

Michaela A. Balzarova/Pavel Castka, "Stakeholders' influence and contribution to social standards development: The case of multiple stakeholder approach to ISO 26000 development," *Journal of Business Ethics* 2012, S. 111.2, s. 265-279

Rüdiger Hahn/Christian Weidtmann, "Transnational Governance, Deliberative Democracy, and the Legitimacy of ISO 26000 Analyzing the Case of a Global Multistakeholder Process," *Business & Society*, 2016, S. 55.1, s. 90-129

Rüdiger Hahn, "ISO 26000 and the standardization of strategic management processes for sustainability and corporate social responsibility," *Business Strategy and the Environment*, 2013, S. 22.7, s. 442-455

Anne Toppinen/Aino Virtanen/Audrey Mayer/Anni Tuppur, "Standardizing Social Responsibility via ISO 26000: Empirical Insights from the Forest Industry," *Sustainable Development*, 2015, S. 23.3, s. 153-166